

FinansExpeditionen i allt, hvad angår Finlands handel och skeppsfart.

d) uppbära konsulatafgifter af Finska fartyg, men äro förpligtade att af uppburna afgifter erlægga 1/3 del till Ryska konsuln å orten, om sådan finnes.

2:o Rysk konsul på platsen är berättigad hänvisa Finska trafikanter vid sjöfarande till Ryskt-Finska konsulter, som i förhållande till dem har alla i föreskrifna åligganden.

10 3:o Finnes icke annan Rysk konsul på orten, betjenar den Ryskt-Finska äfven Ryska trafikanter och sjöfarande som sådant önska, och är endast i sådant fall berättigad att af dem uppbära stadgade afgifter.

4:o Finans Expeditionen tillåtas föreslå Vice Konsulter af det fremmande landets undersåtar på följande platser:

5:o Konsulerna förvisas vid gröfre tjenstefel till ransakning inför Åbo Hofrätt, hvars ransakningens protokoll meddelas Utrikesministerium, som på grund af densamma kan suspendera eller afsätta dem.

20 6:o Åtnjuta rättighet till pension såsom civila tjenstemän i Finland. För enkor och oförsörjda barn delegare i Civila Statens *** kassa.

197 YTTRANDE VID PLENUM 2.XI 1863

RA, Senatens arkiv

30 Efter det förberörde protokollsutdrag och skrivelser blifvit uppläste, yttrade Senatorn Snellman, – att Senatorn, med stöd af stadgandet i 50. §: i Regeringsformen af den 21. Augusti 1772., som tydligen afsåg statsmedlens användande från den ena landtdagen till den andra, ock med fästadt afseende å Hans Majestät Kejsarens afgifne förklaringar i Dess nådiga trontal till landets ständer vid nu påstående landtdag öppnande samt i till ständerna framställde propositioner, för sin del ville tillåta att de af statsutskottet i ofvanstående måtto begärda dokumenter till detsamma utlemnades; och trodde Senatorn sig till denna anhållan så mycket hellre böra lemna bifall som en inskränkning deri, enligt Senatorns öfvertygelse, skulle väcka allmänt knot, och detta

40 fullkomligt gagnlost enär, så vidt Senatorn hade sig bekant, ifrågavarande räkenskapers meddelande endast komme att öfvertyga ständerna det statsmedlen blifvit med ordning och samvetsgrannhet förvaltade.

198 C. K. E. STJERNVALL-WALLEEN – J. V. SNELLMAN 7.XI 1863

HUB, JVS handskriftssamling

50 Högdle Herr Senator,

I fall det öfverensstämmer med landets interessen att Finnar anställas vid ryska consulater der våra handelsrelationer behöfva omedelbart skydd, så tror jag ingen tid böra försummas för att anhålla om en dylik anställning för Consul Boissman, hvilken efter nyåret förlorar sin plats

i Algier och derefter torde finna svårighet att åter inträda i Utrikes Minist^ren, Kunde nu handels-corpsen i H^elsing^fors, så länge petitions andan råder, förmås att till Kejs^erligaⁿ Senaten inlemna en ansökning i ofvan antydt ändamål och denna ansökning innan nyåret hit inkommer, så vore det kanske möjligt att Boissman finge anställning. Jag tror honom vara en bra och skicklig Consul, ehuru dålig hushållare.

Jag återväntar vår Nådige Herre och Kejsare i nästa vecka för att framlägga propositionen i Press-frågan. Den fordrar muntlig förklaring.

Med sann och fullkomligaste högaktning

Herr Senatorns
ödmjukaste tjänare
Emil Stjernwall.

S:t Ptbg den 26 Oct/7 Nov 1863.

199 G. VON ALFTHAN – J. V. SNELLMAN 7. XI 1863
HUB, JVS handskriftssamling

Högädle och Högtärade Herr Senator!

Med dagens post afgår en – troligen oväntad – framställning om anslag, med eller utan ständernas samverkan icke till jernvägar och kanaler, så djerfve våga vi ännu icke vara, men till vanliga landsvägar. – Herr Senatorn torde, efter genomläsandet utaf framställningen, icke förneka billigheten utaf denna ödmjuka begäran, som ännu har ett skäl för sig, hvilket icke blifvit omedelbart påpekadt. Jag menar, att väganläggningar, utom mycket annat, äfven befordra landets uppodling och befolkning.

De som, quand même, ifra för skogshushållningen anse kanske detta sednaste skäl icke vara något alls. De egenteliga Forstmännen dela alla specialisters öde: att lätt förvexla medlen med ändamålet; med andra ord, att menniskor äro förmer än trån, ihågkommes icke alltid utaf dem, som nästan uteslutande hafva med de sednare att skaffa. – Det är rätt och väl, att forstmännen hafva värme och intresse för sin sak, som är vigtig nog, men jag anser mig hvarken behöfva eller ens böra se på allt genom deras glasögon.

Att, under närvarande förhållanden, landets Kolonisation går långsammare framåt, är faktiskt; om detta skall anses för en olycka eller icke, derom kunna meningarne vara delade. – För min del tror jag icke, att en landsort med i medeltal 65 menniskor på Geogr^afiskaⁿ kvadratmilen, så snart har att befara öfverbefolkning; fastmer är det min fulla öfvertygelse att just vår glesa befolkning är det största förhindret för oss, att blifva delaktige utaf civilisationens förmåner.

Såsom sakerna nu stå, kunna nybyggesanläggningen icke skjuta fart, förr än de under Forststyrelsens inseende ställda Kronojordarne blifvit behörigen undersökte i och för de egenteliga Kronoparkernas aflösande. Det synes således angeläget att påskynda en sådan undersökning, hvartill, då landtmäteri staten är upptagen på annat håll, forsttjenstemännen sjelfve borde tillhållas.

Glädjande var det att höra, att auktionerna i Kemi och Ijo denna gång aflupit med sådan framgång, att utaf 275 000 stammar, heldst 75 000 verkeligen blefvo försålde. – Det har alltid förekommit mig, som